

LIBDIS

We know

books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LARK, SOPHIE

Brutal Prince / Sophie Lark ; trad. din lb. engleză de Iordana Ferent & Ștefan Ferent. - București : Librex Publishing, 2024

ISBN 978-630-6628-10-0

I. Ferent, Iordana (trad.)

II. Ferent, Ștefan (trad.)

821.111

Editor: Denisa Nicoară

Redactor: Ioana Bena

DTP: Ciprian Butnaru

Corector: Claudia Spătaru, Evelin Ceciu / Corectura.ro

Brutal Prince

Copyright © 2022, 2023 by Sophie Lark

Cover design by Emily Wittig

Cover and internal illustrations © Line Maria Eriksen

Cover image © kues/DepositPhotos

Originally published in the United States by Sourcebooks, LLC.

www.sourcebooks.com

All rights reserved.

LIBREX PUBLISHING

Str. Episcopul Radu, nr. 30, București

redacție: 0723 193 019

comenzi@librex.ro

www.librex.ro

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii

Librex Publishing.

Copyright ©2024 Editura Librex Publishing.

BRUTAL PRINCE

SOPHIE LARK

*Traducere din limba engleză de
Iordana Ferent și Ștefan Ferent*

Librex Publishing,

2024

1

AIDA GALLO

Focurile de artificii înfloresc brusc deasupra lacului, rămân suspendate câteva clipe în aerul senin al nopții și apoi coboară ca niște nori strălucitori care dispar la suprafața apei.

Tata tresare la prima explozie. Nu suportă lucrurile zgomotoase sau neașteptate. De aceea și reușesc să îl enervez uneori, căci pot fi și gălăgioasă, și imprevizibilă, chiar și atunci când încerc să mă stăpânesc.

În luminile albastre și aurii, îi observ privirea încruntată. Da, exact aceeași expresie pe care-o are și când se uită la mine.

— Vrei să mănânci înăuntru? îl întreabă Dante.

Pentru că este o noapte caldă, stăm cu toții pe terasă. Chicago nu este Sicilia – trebuie să profiți de ocazie să iei masa în aer liber ori de câte ori prinzi momentul. Oricum, dacă nu ar fi zgomotul traficului de jos, ai putea crede că ești într-o podgorie italiană. Masa este aranjată cu ceramică adusă de-acasă în urmă cu trei generații, iar pergola de deasupra e acoperită cu o viță de „strugurii vulpii” pe care Papa a plantat-o pentru umbră. Din strugurii ei nu poți face vin, dar măcar sunt buni pentru gem.

Tata scutură din cap.

— E minunat aici, spune scurt.

Dante mormăie ceva și începe din nou să înfulece din pui. Este atât de uriaș, încât furculița pare caraghios de mică în mâna lui. Mânâncă de parcă ar fi lihnit, aplecat complet peste farfurie.

Dante este cel mai mare, prin urmare stă în dreapta tatălui. Nero în stânga, cu Sebastian lângă el. Eu stau la coada mesei, acolo unde ar sta mama dacă ar mai fi în viață.

— Ce sărbătoare este? întreabă Sebastian în timp ce o altă salvă de focuri de artificii își ia zborul spre cer.

— Nu e nicio sărbătoare, îi răspund. Este ziua de naștere a Nesei Griffin.

Proprietatea grandioasă ca un palat a familiei Griffin se află chiar pe marginea lacului, în inima cartierului Gold Coast². Lansează focuri de artificii ca să se asigure că absolut toată lumea din oraș știe că mica lor prințesă are o petrecere – ca și cum n-ar fi deja promovată precum Jocurile Olimpice și premiile Oscar la un loc.

Sebastian nu știe pentru că nu acordă nicio atenție lucrurilor care nu au legătură cu baschetul. Este cel mai mic dintre frații mei și cel mai înalt. A primit o bursă completă la Chicago State³ și este suficient de bun ca atunci când îl vizitez în campus să observ cum fetele se uită insistent la el și chicotesc peste tot pe unde apare. Uneori, chiar prind curaj și îi cer să le semneze tricourile.

— Cum se face că noi nu am fost invitați? spune Nero plin de sarcasm.

² Gold Coast – cartier istoric în Chicago, Illinois (n.tr.)

³ Chicago State – Chicago State University (n.tr.)

Noi nu am fost invitați pentru că îi detestăm pe cei din familia Griffin și viceversa.

Lista oaspeților este selectată cu atenție și e plină de persoane mondene și politicieni, plus oricine altcineva ales pentru o potențială utilitate sau prestigiu. Mă îndoiesc că Nessa cunoaște pe vreunul dintre ei.

Nu că aș vărsa vreo lacrimă de mila ei. Am auzit că tatăl ei a angajat-o pe Selena Gomez să cânte. Nu-i Halsey, dar este totuși destul de bună.

— Care sunt ultimele informații despre Oak Street Tower? îl întreabă Papa pe Dante în timp ce taie cu meticulozitate puiul cu parmezan.

Oricum știe deja al naibii de bine cum merge treaba cu Oak Street Tower, pentru că urmărește absolut tot ce face Gallo Construction. Schimbă doar subiectul, căci gândul că familia Griffin soarbe șampanie și intermediază afaceri cu înalta societate din Chicago îl calcă pe nervi.

Eu nu dau doi bani pe ce face familia Griffin. Numai că nu-mi place ca alții să se distreze fără mine.

Așa că, în timp ce tata și Dante trăncănesc despre turn, eu mormăi spre Sebastian:

— Ar trebui să mergem acolo.

— Unde? spune el după ce înghite cu lăcomie un pahar plin cu lapte.

Noi ceilalți bem vin. Sebastian încearcă să rămână într-o formă excelentă pentru driblare și abdomene sau pentru indiferent ce naiba face la antrenament echipa lui de uriași slăbănogi.

— Ar trebui să mergem la petrecere, zic eu tot în șoaptă.

Nero se înveselește. E oricând gata să-și caute belele.

— Când?

— Imediat după cină.

— Nu suntem pe listă, protestează Sebastian.

— Iisuse, spun eu, dându-mi ochii peste cap. Uneori mă întreb dacă ești de-adevăratelea un Gallo. Ești speriat și de traversarea neregulamentară?

Cei doi frați mai mari ai mei sunt gangsteri adevărați. Ei se ocupă de părțile mai necurate ale afacerilor de familie. Sebastian crede că va ajunge în NBA⁴. El trăiește într-o cu totul altă realitate decât noi toți ceilalți. Încearcă să fie un băiat cuminte și-un cetățean pașnic.

Cu toate astea, el este cel mai apropiat de mine ca vârstă și probabil cel mai bun prieten al meu, chiar dacă eu îmi iubesc în mod egal toți frații.

— Vin și eu, nu-i așa? spune el râzând mânzește spre mine.

Dante ne aruncă o privire severă. Continuă să discute cu tata, dar realizează că noi punem ceva la cale.

Dat fiind că toți am terminat puiul, Greta ne aduce panna cotta. Greta este menajera noastră de aproape un veac. Mi-e cea mai dragă după Sebastian. Este rotunjoară și drăguță, cu mai multe fire de păr cărunț decât roșu.

Greta a pregătit pentru mine panna cotta fără zmeură pentru că știe că nu-mi plac semințele și nu o deranjează că sunt o puștoaică răsfățată. O prind de cap și o sărut pe obraz în timp ce pune prăjitura pe masă în fața mea.

⁴ NBA – acronim pentru National Basketball Association, liga de baschet care își desfășoară activitatea în Statele Unite ale Americii și Canada (n.tr.)

— O să mă faci să scap tava din mână! spune ea, încercând să mă dea la o parte.

— Tu n-ai scăpat nicio tavă în viața ta.

Durează o afurisită de veșnicie ca tata să-și termine desertul. Soarbe din vin și vorbește într-una despre sindicatul lucrătorilor din domeniul electricității. Jur că Dante îl ademenește dinadins, doar ca să ne înfurie pe noi ceilalți. Când ne întâlnim la aceste mese de seară ceremonioase, Papa ne cere să rămânem toți până la sfârșit. Telefoanele sunt interzise la masă, ceea ce în principiu este un chin, pentru că eu îl simt pe al meu vibrând în buzunar iar și iar, cu mesaje de la cine știe cine. Sper că nu de la Oliver.

M-am despărțit de Oliver Castle în urmă cu trei luni, dar el nu pare să priceapă asta. E posibil să aibă nevoie să primească un ciocan în cap dacă nu încetează să mă enerveze.

În cele din urmă, Papa termină de mâncat. Adunăm cât de multe farfurii și vase putem duce și le stivim în chiuvetă pentru Greta.

Apoi, Papa merge în birou pentru al doilea pahărel înainte de culcare, în vreme ce eu, Sebastian și Nero ne fușișăm la parter.

Ni se îngăduie să ieșim într-o sâmbătă seara. În definitiv, suntem toți adulți – de foarte puțin timp, în cazul meu. Cu toate astea, nu prea am vrea ca Papa să ne întrebe *unde* o să mergem.

Ne înghesuim toți în mașina lui Nero, pentru că este un Chevy Bel Air '57 mișto și va fi foarte distractiv să ne plimbăm cu ea decapotată.

Nero pornește motorul. Strălucirea farurilor dezvăluie silueta masivă a lui Dante, cu brațele încrucișate și arătând ca Michael Myers⁵ gata să neucidă.

Sebastian sare. Mie îmi scapă un țipăt.

— Ne blochezi mașina, spune Nero sec.

— Asta-i o idee proastă, spune Dante.

— De ce? întrebă Nero cu o voce devenită brusc inocentă, chiar dacă absolut nicio persoană de pe acest pământ nu l-ar crede inocent. Mergem doar la o plimbare.

— Mda? zice Dante fără să se miște. Chiar pe Lake Shore Drive⁶.

Nero schimbă tactica.

— Ei, și ce dacă? Este doar o petrecere de aniversare a șaisprezece anișori.

— Nessa împlinește nouăsprezece, îl corectez eu.

— Nouăsprezece? întrebă Nero dând din cap dezgustat. De ce mai fac... Nu contează. Probabil o poveste irlandeză ridicolă. Sau un pretext ca să se dea mari.

— Putem să-i dăm drumul? zice Sebastian. Nu vreau să stau prea mult.

— Te urci sau te dai la o parte?! strig eu la Dante.

Ne privește fix încă un minut și-apoi ridică din umeri.

— Bine. Dar merg pe locul din față.

Escaladez scaunul fără să comentez, lăsându-l pe Dante să ocupe locul de lângă șofer. Un preț mic de plătit pentru

⁵ Michael Myers este un personaj fictiv din seria de filme de groază „Halloween”, care a debutat în 1978. (n.tr.)

⁶ Lake Shore Drive – autostradă care trece de-a lungul țărmului Lacului Michigan și adiacent parcurilor și plajelor din Chicago (n.tr.)

a-l atrage pe fratele meu cel mare în echipa Party Crashers⁷.

Străbatem LaSalle Street, savurând aerul de început de vară care pătrunde în mașină. Nero are un suflet întunecat și un temperament violent, dar niciodată nu îți vei da seama de asta după modul în care conduce. În mașină, el este la fel de lin ca fundulețul unui bebeluș – liniștit și atent.

Poate pentru că iubește Chevy-ul, căruia i-a dedicat aproape o mie de ore de muncă. Sau poate pentru că șofatul este singurul lucru care îl relaxează. Oricum, îmi place întotdeauna să-l privesc, cu brațul întins pe volan în timp ce vântul îi suflă prin părul lucios și își ține ochii pe jumătate închiși ca o pisică.

Nu suntem departe de Gold Coast. De fapt, practic vorbind, suntem vecini – noi locuim în Old Town⁸, care este imediat la nord. Totuși, cele două cartiere nu seamănă prea mult unul cu celălalt. Amândouă sunt elegante în felul lor – casa noastră dă drept spre Lincoln Park, în timp ce fațadele lor dau spre lac. Dar Old Town este, într-adevăr, exact ceea ce-i spune numele: cam al naibii de vechi. Casa noastră a fost construită în epoca victoriană. Strada noastră este liniștită și plină de stejari bătrâni și măreți. Suntem aproape de Biserica Sf. Mihail, despre care tata crede sincer că a fost cruțată de Marele incendiu din Chicago⁹ printr-un act divin direct.

⁷ Party Crashers – Intruși/Nepoftiți la petrecere (n.tr.)

⁸ Old Town – cartier istoric din Chicago, Illinois (n.tr.)

⁹ Incendiul din Chicago din 1871 a avut loc între 8 și 10 octombrie, distrugând o mare parte din oraș. A început într-un grajd, a ucis aproximativ 300 de oameni, a lăsat 100.000 de persoane fără adăpost și a distrus 17.000 de clădiri. (n.tr.)

Gold Coast este noua atracție. Inseamnă magazine de lux, restaurante și reședințe ale celor mai bogați ticăloși din Chicago. Mă simt de parcă aș fi dat timpul cu treizeci de ani înainte doar parcurgând drumul până aici.

Sebastian, Nero și cu mine ne-am gândit că am putea să ne furișăm prin spatele proprietății familiei Griffin – să sustragem poate niște uniforme ale personalului de la firmele de catering. Fără discuție, Dante nu participă sub nicio formă la tâmpenia asta. El doar strecoară agentului de pază cinci Benjamini¹⁰ ca să „găsească” numele nostru pe listă și tipul ne face semn cu mâna să intrăm.

Știi cum arată casa familiei Griffin încă dinainte de-a o vedea, pentru că a fost știrea care a făcut valuri în urmă cu câțiva ani, când au cumpărat-o. Pe vremea aceea, a fost cea mai scumpă proprietate imobiliară rezidențială din Chicago. Aproape o mie patru sute de metri pătrați pentru frumoasa sumă de douăzeci și opt de milioane de dolari.

Tata a luat achiziția în derâdere, spunând că este felul irlandezilor de-a-și flutura banii în public. *Un irlandez va purta un costum de o mie două sute de dolari fără a avea bani să-și cumpere o halbă de bere.*

Familia Griffin poate cumpăra halbe fără număr. Au bani de să le dea foc și, în clipa asta, îi ard *ad litteram* sub forma focului de artificii care tot încearcă să eclipseze Disney World.

Nu mă interesează scânteile colorate – am chef de șampania rafinată purtată dintr-un loc în altul de ospătari,

¹⁰ Benjamin, în argou, bancnota de 100 de dolari, care are imprimat pe ea portretul lui Benjamin Franklin (n.tr.)

urmată de naiba știe ce o fi stivuit într-un turn pe bufet. Am de gând să-i ruinez pe acești bătărași snobi mâncând până nu mai pot picioare de crab și caviar.

Petrecerea are loc în aer liber pe pajiștea verde întinsă. Este noaptea perfectă pentru asta – o dovadă în plus a norocului irlandezilor. Toată lumea râde și discută, se îmbuibă și chiar dansează întrucâtva, deși încă nu cântă Demi Lovato, ci doar un DJ obișnuit.

Probabil ar fi trebuit să-mi schimb ținuta. Nu văd nicio fată fără o rochie de petrecere strălucitoare și pantofi cu toc. Dar ar fi fost enervant ca naiba pe iarba moale, așa că mă bucur că sunt în sandale și pantaloni scurți.

O zăresc pe Nessa Griffin înconjurată de lumea care o felicită pentru monumentală realizare de-a rămâne în viață timp de nouăsprezece ani. Poartă o frumoasă rochie de plajă boemă, de culoare crem. Părul șaten deschis este răsfirat pe umeri și este un pic bronzată, cu câțiva pistrui în plus pe nas, ca și cum ar fi stat afară lângă lac toată dimineața. E îmbujorată de toată atenția pe care-o primește, fericită și dulce.

Drept să spun, dintre toți membrii familiei Griffin, Nessa este cea mai bună. Am fost la același liceu. Nu am fost tocmai prietene, pentru că ea era cu un an în urma mea și un soi de Goody Two-Shoes¹¹. Dar părea destul de drăguță.

Sora ei, pe de altă parte...

¹¹ „Goody Two-Shoes” este o expresie care se referă la o persoană excesiv de virtuoasă sau care se comportă mereu exemplar, adesea în mod enervant pentru ceilalți. Termenul provine din titlul unei povești pentru copii din secolul al XVIII-lea. (n. tr.)

O zăresc pe Riona chiar în clipa asta, terorizând o chelneriță, până când biata fată izbucnește în plâns. Riona Griffin poartă una dintre acele rochii rigide și mulate care par să își aibă locul într-o sală de ședințe, nu la o petrecere în aer liber. Are părul prins la spate, chiar mai strâns decât rochia. N-am văzut de când sunt pe cineva căruia să i se potrivească mai puțin părul roșu aprins – de parcă genetica ar fi vrut s-o facă mai amuzantă și Riona a spus: „Nu am de gând să mă distrez niciodată în viața mea, mulțumesc foarte mult”.

Scanează oaspeții de parcă ar vrea să-i eticheteze pe cei importanți. Mă răsucesc ca să-mi umplu din nou farfuria înaintea ei să mă observe.

Frații mei s-au împărțiat din clipa în care am sosit. Îl văd pe Nero care flirtează cu o blondă drăguță dincolo de ringul de dans. Dante s-a îndreptat spre bar pentru că n-o să bea șampanie frou-frou¹². Sebastian a dispărut cu desăvârșire – iar asta nu e ușor de făcut atunci când mășori 1.98m. Presupun că a văzut câteva persoane care îl cunosc; toată lumea îl place pe Sebastian, are prieteni peste tot.

În ceea ce mă privește, trebuie să fac pipi.

Familia Griffin a adus câteva toalete în aer liber, așezate cu discreție în partea îndepărtată a proprietății, protejate de-un umbrar străveziu. Nu fac pipi într-o oliță portabilă chiar dacă e una de lux. O să fac pipi într-o baie adevărată a familiei Griffin, exact unde își așază ei fundurile albe precum crinul. În plus, asta îmi va oferi șansa de a-mi băga nasul în casa lor.

¹² Șampania frou-frou este, de fapt, un cocktail din lichior de fructul pasiunii, lichior de căpșuni, suc de grepfrut și șampanie (n.tr.)

Acțiunea necesită puțină manevră. La intrarea în casă, au mai mulți paznici, iar eu nu dispun deloc de bani pentru mită. Imediat ce arunc un șervet de pânză peste umăr și sustrag tava abandonată de chelnerița copleșită de suspine, tot ce trebuie să fac este să adun câteva pahare goale și să mă furișez drept spre bucătăria de serviciu.

Las vasele la chiuveță ca o mică angajată ascultătoare și apoi mă fofilez chiar în casă.

Sfinte Sisoe, ce casă al naibii de frumoasă! Adică, știu că noi trebuie să fim rivali de moarte și câte și mai câte, dar pot aprecia un loc decorat mai bine decât orice am văzut vreodată în *House Hunters*¹³. În *House Hunters International*, chiar.

Este mai simplu decât m-aș fi așteptat – totul deschis la culoare, pereți netezi și lemn natural, mobilă modernă joasă și corpuri de iluminat care par artă industrială.

Artă ca atare este din belșug de jur împrejur – tablouri care arată ca blocuri de culoare și sculpturi create din grămezi de forme. Nu sunt o filistină totală – știu că pictura este ori un Rothko¹⁴, ori trebuie să semene cu unul. Dar mai știu și că n-aș putea face ca o casă să arate atât de atrăgătoare nici dacă aș avea o sută de ani la dispoziție și un buget nelimitat.

Acum mă bucur categoric că m-am furișat aici să fac pipi.

¹³ *House Hunters* – serial american de televiziune fără scenariu difuzat pe HGTV și produs de Pie Town Productions cu episoade axate pe achiziționarea sau închirierea unei noi case (n.tr.)

¹⁴ Mark Rothko (1903-1970) – pictor abstract american născut în Letonia, foarte bine cunoscut pentru picturile sale de câmpuri de culoare care descriu regiuni de culoare neregulate și dreptunghiulare (n.tr.)

Descopăr cea mai apropiată baie pe hol. În mod cert, este un studiu de caz al luxului – săpun de lavandă, prosoape pufoase și apa care curge de la robinet la temperatura perfectă, nici prea rece și nici prea fierbinte. Cine știe – într-un loc atât de mare, se prea poate ca eu să fiu chiar prima persoană care pune piciorul aici. În familia Griffin, probabil că fiecare își are baia proprie. De fapt, probabil că și ei amețesc și se rătăcesc în acest labirint.

Odată ce termin, îmi dau seama că ar trebui să mă întorc afară. Am avut mica mea aventură; nu are niciun rost să-mi forțez norocul.

În schimb, mă pomenesc furișându-mă în sus pe scara curbată și largă ce duce spre nivelul superior.

Nivelul principal era prea oficial și aseptice, la fel ca o casă scoasă la vânzare, mobilată, proaspăt văruiată, prezentată unor posibili cumpărători. Eu vreau să văd unde locuiesc mai exact acești oameni.

În stânga scării, găsesc un dormitor care trebuie să-i aparțină Nesei. Este plăcut și feminin, plin de cărți, jucării de pluș și consumabile de artă. Pe noptieră se află un ukulele, iar sub pat câteva perechi de pantofi de sport, aruncați în grabă. Singurele lucruri care nu sunt nici curate și nici noi sunt papucii de balet, atârnați cu fundele de mânerul sferic al ușii. Sunt făcuți praf, cu găuri în vârfurile de satin.

Vizavi de camera Nesei este una care probabil îi aparține Rionei. Este mai mare și impecabil de curată. Nu observ nicio dovadă a existenței vreunui hobby, ci doar niște frumoase acuarele asiatice care atârnă pe pereți. Sunt dezamăgită că Riona nu păstrează pe rafturi trofee și medalii vechi. Chiar pare a fi genul.

Dincolo de camerele fetelor se află apartamentul principal al casei. Acolo nu voi intra. Pare greșit la un alt nivel. Pare să existe un fel de linie peste care nu voi trece atunci când mă furișez în casa cuiva.

O pornesc în direcție opusă și mă pomenesc într-o bibliotecă uriașă.

De fapt, ăsta este genul de tâmpenie misterioasă pentru care am venit aici.

Ce citesc cei din familia Griffin? Citesc doar clasici legați în piele sau sunt fani ascunși ai lui Anne Rice¹⁵? Există o singură cale să afl...

Se pare că preferă biografiile, volumele de arhitectură și da, toți clasicii. Chiar au o secțiune dedicată celebrilor scriitori irlandezi de ieri – James Joyce, Jonathan Swift, William Butler Yeats și George Bernard Shaw. Nicio Anne Rice, dar măcar au Bram Stoker.

Ah, uite, chiar au și un exemplar cu autograf din *Oameni din Dublin*¹⁶. Nu-mi pasă ce spune lumea – nimeni nu înțelege afurisita asta de carte. Irlandezii sunt cu toții călare pe ea și pretind că este o capodoperă a literaturii, în timp ce eu sunt foarte sigură că este prostie pură.

Pe lângă rafturile de cărți care acoperă pereții de sus până jos, biblioteca este plină de fotolii din piele confortabile, din care trei au fost aranjate în jurul unui șemineu masiv de

¹⁵ Anne Rice (1941-2021) – scriitoare americană de romane și nuvele gotice și mai târziu religioase (n.tr.)

¹⁶ *Dubliners*, *Oameni din Dublin* – volum publicat în 1914 de James Joyce, o colecție de cincisprezece povestiri, ilustrări ale condiției umane dramatice prin lipsa ei de speranță, inspirate din viața apăsătorului Dublin (n.tr.)